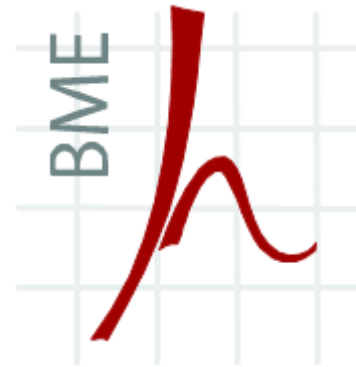

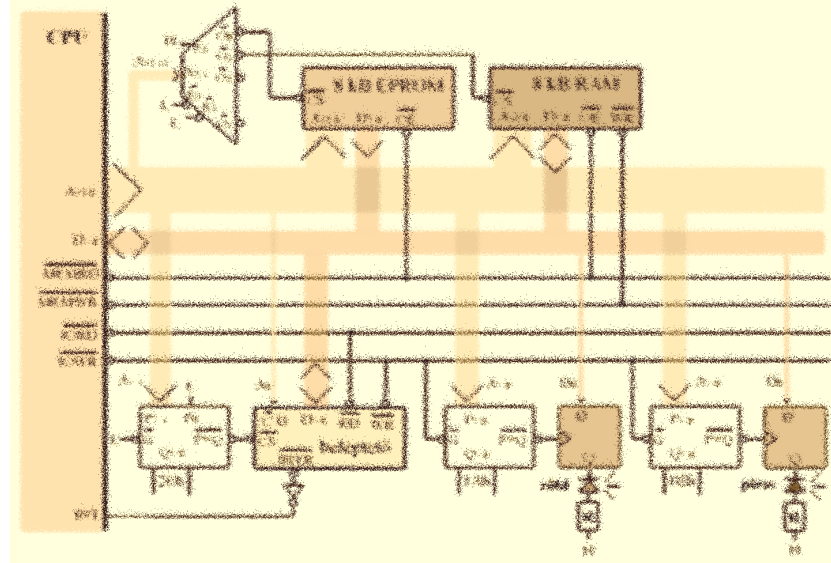
BELÉPTETŐ RENDSZER TERVEZÉSE

Számítógép-architektúrák
2. gyakorlat

Dr. Lencse Gábor
tudományos főmunkatárs
BME Híradástechnikai Tanszék
lencse@hit.bme.hu

- Ismétlés
 - a beléptető periféria működése
 - a múlt héten elkészült hardver
- A szoftver feladat kitűzése
- A szoftver tervezésének menete (tervezési döntések)
- A hipotetikus processzor utasításkészlete
- Folyamatábrák rajzolása
- Assembly nyelvű program írása
- Alternatív megoldások vizsgálata
- Összefoglalás

ISMÉTLÉS: A BELÉPTETŐ PERIFÉRIA MŰKÖDÉSE + A KÉSZ HARDVER

A beléptető periféria működése – 1

- Minden kártyához (kártyaazonosítóhoz) tartozik egy 4 decimális jegyből álló kód: a zárat akkor kell nyitni, ha a kártya lehúzása után megnyomott első 4 billentyű éppen a hozzá tartozó kódot adja. (Időzítéssel nem foglalkozunk!) A feladat megoldásához felhasználjuk a beléptető periféria alábbi funkcióit:
 - Amikor a kártyát lehúzzák, a beléptető /INTR lába alacsony szintűre vált, és a státuszregiszteréből olvasva a D_0 bit 1-es értékű lesz (akárhányszor is kiolvasható): ezek mindaddig fennállnak, amíg az adatregiszterből ki nem olvasták a kártya azonosítóját. Ezután adatregiszterből kiolvasható (csak egyszer!) a lehúzott kártya azonosítója, utána rögtön /INTR magasra vált, és a státuszregiszteréből olvasva a D_0 bit értéke 0 lesz.

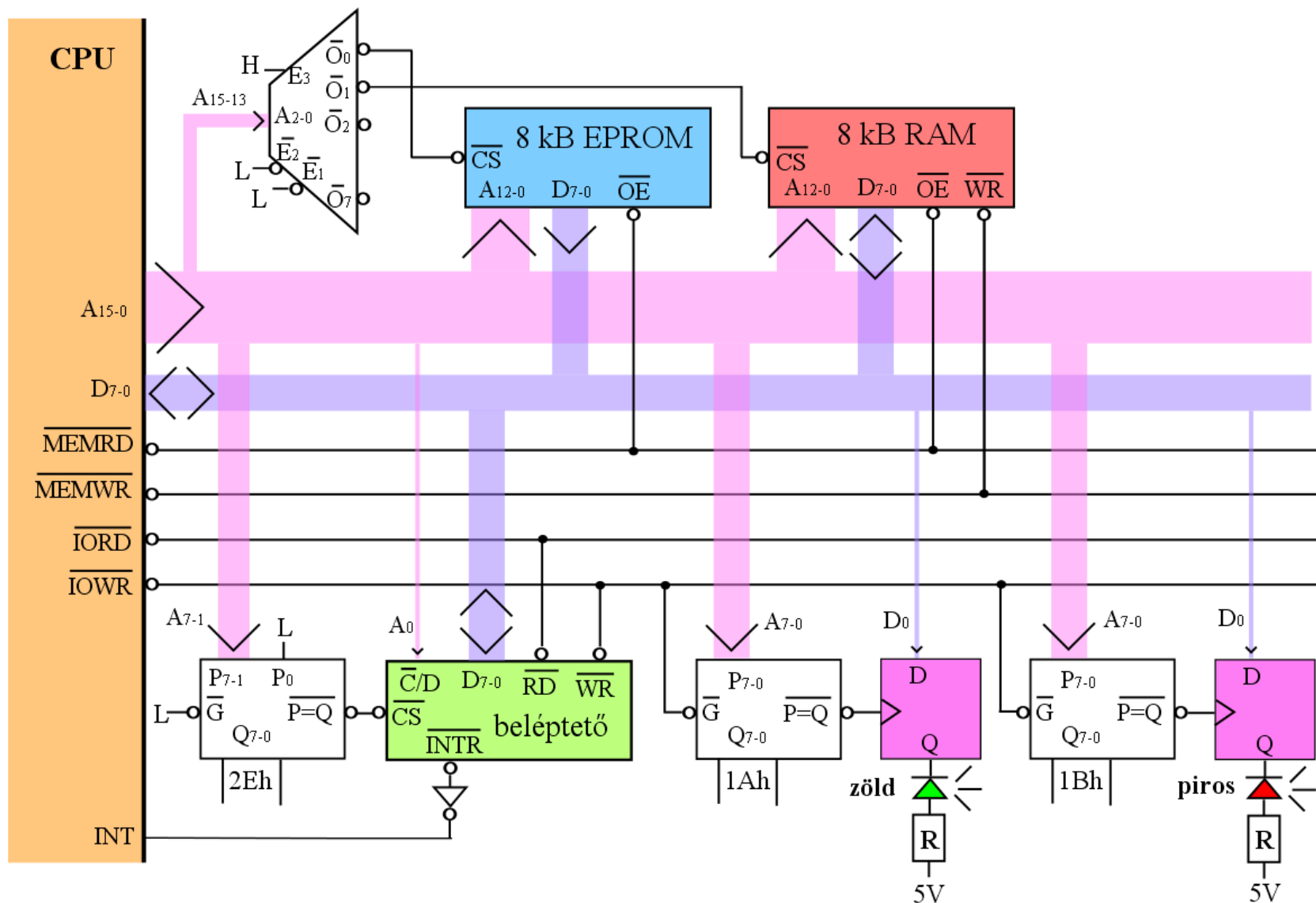
(folytatjuk...)

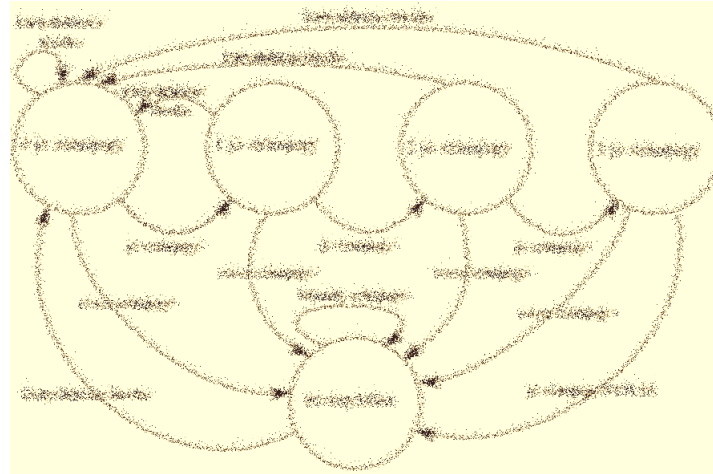
A beléptető periféria működése – 2

(...folytatás)

- Amikor egy számjegyet beütöttek, a beléptető /INTR lába alacsony szintűre vált, és a státuszregiszteréből olvasva a D_1 bit 1-es értékű lesz (akárhányszor is kiolvasható): ezek mindaddig fennállnak, amíg az adatregiszterből ki nem olvasták a számjegy értékét. Ezután az adatregiszterből kiolvasható (csak egyszer!) a beütött számjegy értéke, utána rögtön /INTR magasra vált, és a státuszregiszteréből olvasva a D_1 bit értéke 0 lesz.
- A vezérlő regiszter D_2 bitjével állítható a zár állása: 0: zárás parancs, 1: nyitás parancs. A nyitás parancs után, amint az ajtót kinyitották rögtön, de legkésőbb 10s után (timeout: ha az ajtót addig nem nyitották ki) a beléptető zárnyelv vezérlője automatikusan átmegy zárt állapotba.
- A státuszregiszter D_2 bitjéből mindig kiolvasható a zár állása: 0: zárva, 1: nyitva

A teljes logikai kapcsolási rajz

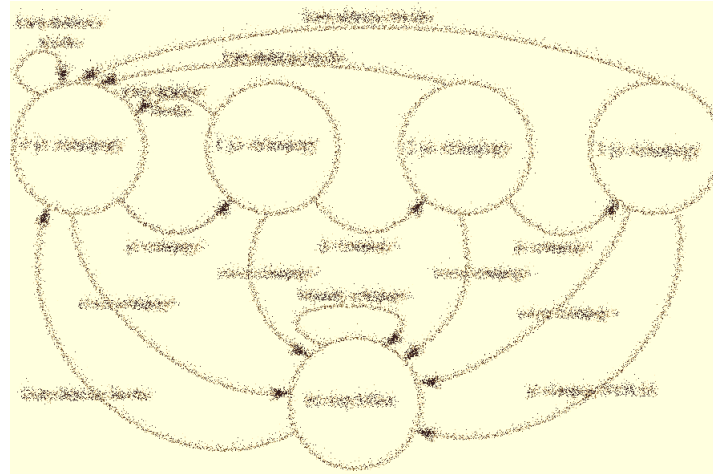

A SZOFTVER FELADAT KITŰZÉSE

A készítendő szoftver feladata

- A beléptető periféria zárja kezdetben zárt állásban van (így indul, ez nem a mi dolgunk).
- Követelmény, hogy:
 1. A LED-eknek mindenkor tükrözniük kell a zár állapotát (beleértve a nyitást, az automatikus zárást, valamint az ajtó fizikai nyitása által kiváltott zárást is).
 2. Kártyalehúzást követő helyes 4 jegyű kód megadása esetén a zárat nyitni kell (függetlenül attól, hogy éppen zárt vagy nyitott állásban van). Minden más bemeneti szekvencia esetén a zárat nem szabad kinyitni.

A SZOFTVER TERVEZÉSÉNEK MENETE (TERVEZŐI DÖNTÉSEK)

■ Előfeltevés

- Élünk azzal az előfeltevéssel, hogy a kártyalehúzás és a számjegyleütés események közül egyszerre csak az egyik következik be! (A rendszer működése kellően gyors a felhasználóhoz képest.)

■ Észrevétel

- Mivel a zárásról semmiféle értesítést sem kapunk, az 1. követelményt csak úgy tudjuk kielégíteni, ha folytonosan kiolvassuk a zár állapotát és (szükség esetén)* beállítjuk a LED-eket.

* - pontosítandó, hogy csak szükség esetén vagy mindig (lásd a következő oldalon)

- Észrevételek:

- 1) A zár állapotát lekérdező ciklusban a LED-ek állapotát
 - a) minden lekérdezés után beállíthatjuk
 - b) az előző állapotukat a programban nyilvántartva elegendő csak változás esetén állítanunk
- 2) A zár állapotát lekérdező ciklusban a zár állapota alapján
 - a) a LED-ek állapotát zártra és nyitottra is állíthatjuk (ekkor a kártyakód és a számjegyek alapján elegendő a zárnak nyitás parancsot adnunk és a LED-ekkel nem kell foglalkoznunk)
 - b) a LED-ek állapotát elegendő csak zártra állítanunk, ha a zár nyitottra állításakor elvégezzük a LED-ek nyitottra állítását is
- 3) A kártyalehúzás és a számjegyek leütésének figyelésére
 - a) megszakítást használhatunk
 - b) folytonos állapotolvasást végezhetünk

Tervezői döntések (a felvetésekre)

- A következő önkényes tervezői döntéseket hoztuk
 - 1) A zár állapotát lekérdező ciklusban a LED-ek állapotát minden lekérdezés után beállítjuk.
(Így az állapotukat nem kell nyilvántartanunk.)
 - 2) A zár állapotát lekérdező ciklusban a zár állapota alapján a LED-ek állapotát zártra és nyitottra is állítjuk.
(Így csak itt állítunk LED-eket, a nyitás parancs kiadásakor a LED-ek állításával nem kell foglalkoznunk.)
 - 3) A kártyalehúzás és a számjegyek leütésének figyelésére megszakítást használunk.
(Ezzel a döntéssel elestünk annak a lehetőségétől, hogy a programszámlálót használjuk a program állapotának a tárolására!)

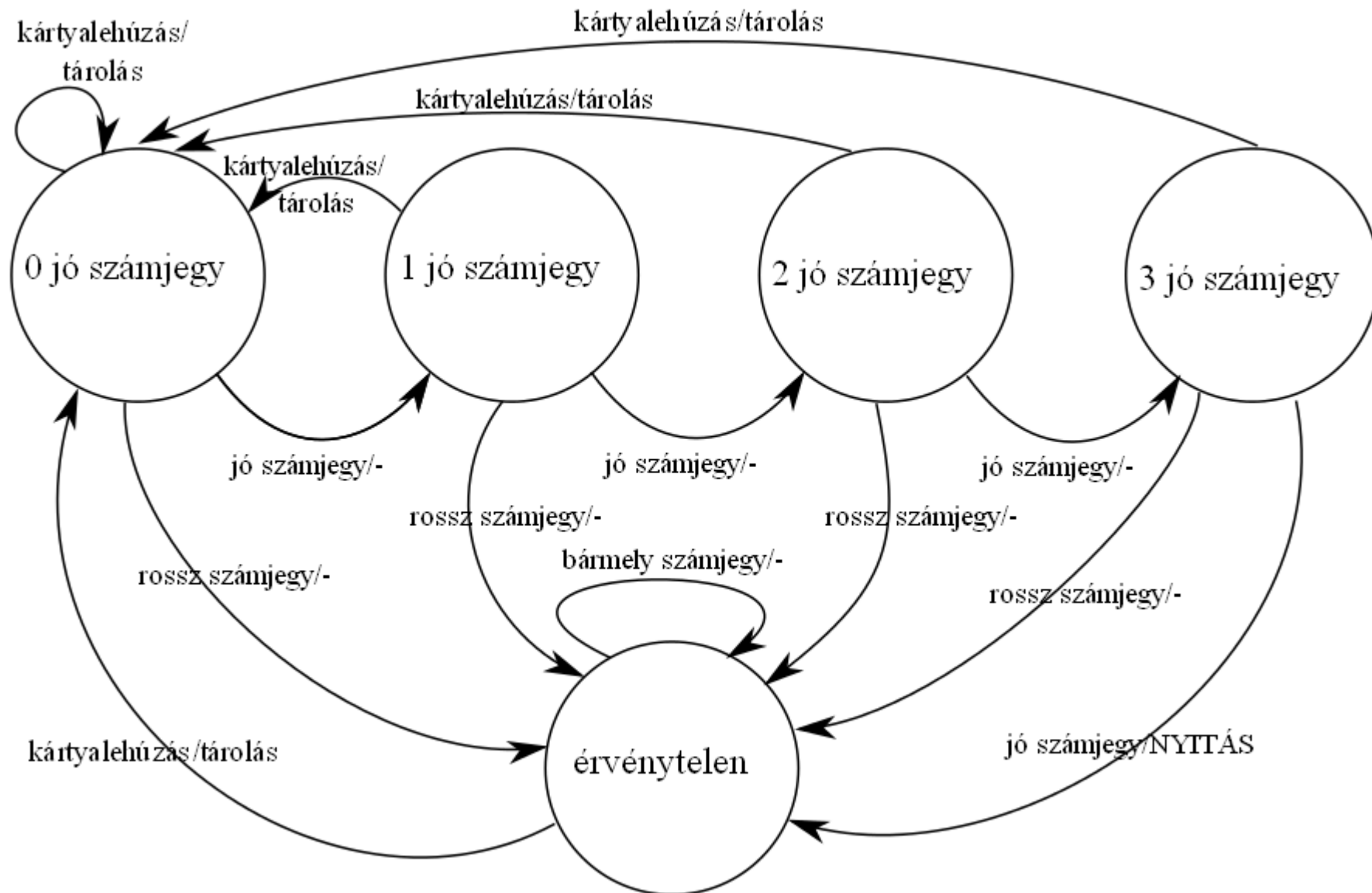
További tervezői döntések – 1

- Használjunk a program állapotának tárolására egy állapotváltozót, nevezzük AV-nek.
- Hordozza AV azt az értéket, hogy az utolsó kártyalehúzást követően hány helyes számjegy érkezett (lehetséges értékek 0-tól 4-ig) és egy másik számértékkel kódoljuk azt, ha nem volt még kártyalehúzás vagy érvénytelen számjegy jött.
- Könnyen belátható, hogy csak egy ilyen "érvénytelen" állapotra van szükség, ugyanis csak egyfajta esetben lehet folytatás: ha kártyalehúzás jön.

További tervezői döntések – 2

- Az is nyilvánvaló, hogy az $AV=4$ esetet sem szükséges megkülönböztetnünk az érvénytelentől, mert ha egyszer már elvégeztük a nyitást, a továbbiakban ez az állapot nem különbözik az érvénytelentől (ismét kártyalehúzásra kell várnunk).
- Tehát $AV=\{0, 1, 2, 3, \text{ERVTLN}\}$
- Készítsük el az állapotgráfot!

A beléptető rendszer állapotgráfja

Hogyan tovább?

- Az állapotgráfnak megfelelő véges automatát formálisan is lekódolhatnánk, de helyette inkább gondolkozzunk egy kicsit, mert az megtérül a programozáskor! ;-)
 - Az inputnak két fajtája lehetséges: kártyalehúzás vagy számjegy érkezése.
 - Látható, hogy a kártyalehúzás az adott állapottól függetlenül mindig $AV:=0$ -t eredményez, és tárolni kell a kártya azonosítóját.
 - Csak számjegy érkezése esetén érdekes az AV értéke. Ekkor
 - ha az AV értéke $ERVTLN$, akkor nincs teendők
 - különben szükségképpen AV eleme $\{0, 1, 2, 3\}$, ekkor
 - ha a beérkezett számjegy megfelelő, akkor az AV értéke eggyel nő;
 - ha nem megfelelő, akkor $AV:=ERVTLN$ lesz.
- ha ezek után AV értéke 4 lett, akkor NYITÁS parancsot adunk és $AV:=ERVTLN$.

- KODTABLA: 4 db 256 byte-os táblázat egymás után: az i . táblázat j . karaktere a j . kártyaazonosítóhoz tartozó i . számjegy; $j=0-255$, $i=0-3$
- AV: egy darab státusz bájt, melynek jelentése:
 - $i=0-3$: a legutolsó kártyaolvasás után már jött i db számjegy és az jó volt
(Vegyük észre, hogy itt $i=0$ éppen úgy kezelhető mint $i=1-3$!)
 - legyen az értéke 255 minden egyéb esetben (ERVTLN)
- K_AZON: egy bájt, ami az utolsó kártyaazonosító értékét tárolja, de csak $AV=0-3$ esetén érvényes

Még egy tervezői döntés

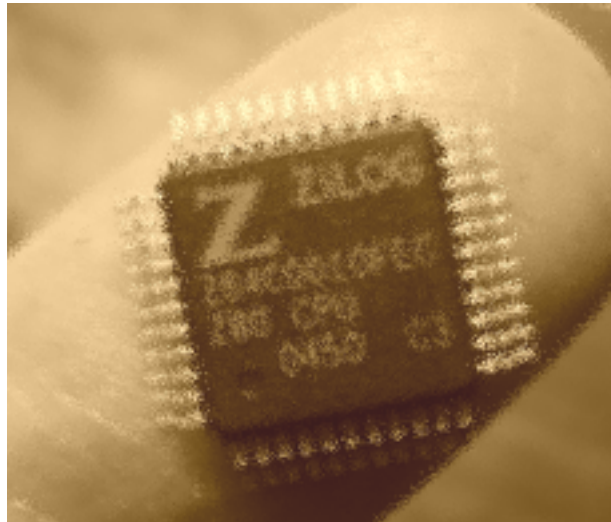
- Igazítsuk a KODTABLA kezdetét 256 bájtos laphatárra!
 - Ez egyszerűsíti az elemeinek a címzését. A mindig használható $KODTABLA_KEZDOCIME + 256 * AV + K_AZON$ cím 16 biten való kiszámítása helyett így, ha a KODTABLA AV-edik 256 bájtos lapján keressük a K_AZON-adik számjegyet, akkor elegendő AV-t a KODTABLA kezdőcímének magasabb helyiértékű bájtjához hozzáadni, K_AZON értékét pedig KODTABLA kezdőcímének alsó helyiértékű (a laphatárra igazítás miatt 0 értékű) bájtja helyett használni.
 - Ez csak egy trükk, természetesen szükség esetén a 8 bites aritmetikából felépíthető a 16 bites aritmetika! ☺

A főprogram működése

- A főprogram
 - beállítja a verem helyét
 - az állapotváltozó értékét
 - engedélyezi a megszakításokat
 - végtelen ciklusban
 - kiolvassa a zár állapotát
 - megjeleníti a LED-eken.

A megszakítási rutin működése

- Az IT rutin menti a használt regisztereket, majd:
 - Ha kártyalehúzás jött, akkor az azonosítót tárolja és $AV:=0$;
 - Különben számjegy jött (mert másért nem lett volna IT), tehát:
 - ha $AV=255$, akkor a számjegyet eldobjuk, állapot változatlan,
 - ellenkező esetben csakis 0-3 állapot lehet, így: ellenőrizzük, hogy jó-e a számjegy,
 - ha nem: $AV:=255$;
 - ha igen: $AV++$; amennyiben az állapot 4 lett, akkor: NYITÁS (csak a periférián) és $AV:=255$;
- Végül az IT rutin visszatölti a mentett regiszterek értékét, engedélyezi a megszakítást és visszatér.

A HIPOTETIKUS PROCESSZOR UTASÍTÁSKÉSZLETE

Regiszterkiosztás

- A hipotetikus processzornak a következő regiszterei vannak: A, F, B, C, D, E, H, L regiszterek 8 bitesek, és az SP regiszter 16 bites az alábbi értelmezésekkel:
 - A - akkumulátor: kitüntetett regiszter, az aritmetikai és logikai műveletek egyik operandusaként használjuk, és a műveletek eredménye is benne képződik; valamint az IN (perifériáról való bevitel) és OUT (perifériára való kivitel) utasítások implicit operandusa is ez.
 - F - jelzőbitek regisztere: a jelzőbitek közül csak a Z-t használjuk, értéke pontosan akkor 1, ha az utolsó aritmetikai vagy logikai művelet eredménye 0. Az A regiszterrel együtt az AF regiszterpárt alkotja, ami verem műveleteknél együtt kezelhető.
 - BC, DE, HL - regiszterpárok: együtt 16 bites regiszterként használhatók, de az egyes regiszterek külön-külön is használhatók.
 - SP - veremmutató

Címzési módok – 1

- Akkumulátor címzés: az egyik operandus és a művelet eredménye implicit módon az akkumulátor (de nem nevezzük meg). Ezzel találkozunk az aritmetikai és logikai műveleteknél valamint az IN/OUT utasításoknál.

AND B ; $A \leftarrow A \& B$

OUT 38h ; $\text{port}_{38h} \leftarrow A$

- Regisztercímzés: operandusként regisztert vagy regiszterpárt adunk meg.

LD A, B ; $A \leftarrow B$

- Közvetlen adatszímzés (immediate): közvetlenül az utasítás kódja után, az utasítás részeként szerepel az operandus

LD B, 10 ; $B \leftarrow 10$

Címzési módok – 2

- Direkt memóriacímzés: az operandus memóriabeli címét adjuk meg zárójelben (azért kell a zárójelpár, hogy a közvetlen adatkímzéstől meg tudjuk különböztetni)
LD (3000h), D ; MEM[3000h] ← D
- Indirekt címzés: a címet tartalmazó regiszterpár zárójelben megadva szerepel (itt is azért kell a zárójelpár, hogy a regisztercímzéstől meg tudjuk különböztetni).

LD A,(HL) ; A ← MEM[HL]

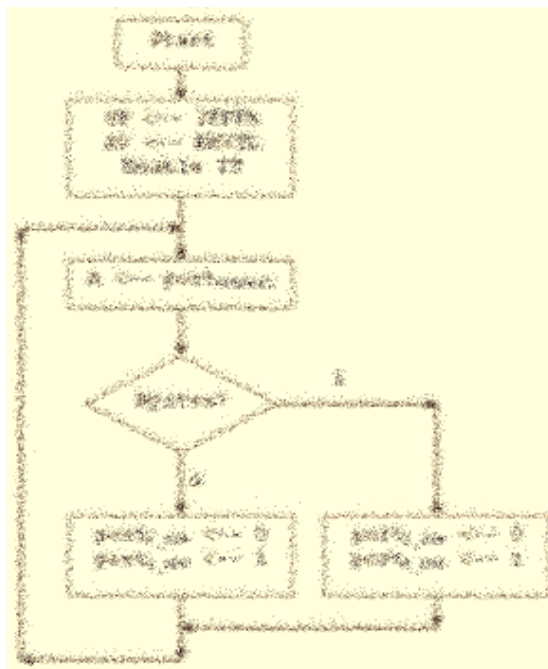
Felhasznált mnemonikok – 1

- LD: adatmozgatás: hova, mit
- PUSH / POP: regiszter vagy regiszterpár értékének mentése a verembe / visszatöltése a veremből
- IN / OUT: a megadott portról bevitel vagy oda kivitel
- AND: bitenkénti logikai ÉS művelet a megadott operandus és az akkumulátor között
- ADD: 8 bites összeadás a megadott operandus és az akkumulátor között
- INC: a megadott regiszter értékének növelése 1-gyel
- CMP: a jelzőbitek állítása az
"akkumulátor tartalma mínusz a megadott érték"
művelet eredménye szerint
(de az akkumulátor tartalma nem változik meg)

Felhasznált mnemonikok – 2

- JMP: feltétel nélküli ugrás (a megadott címre)
- JZ / JNZ: ugrás, ha az előző aritmetikai vagy logikai művelet eredménye 0 / nem 0
- CALL: szubrutin hívása
- RET: szubrutinból vagy megszakításból való visszatérés
- EI: megszakítások engedélyezése

- EQU: szimbólumhoz érték rendelése
- ORG (origin): program memóriabeli kezdőcímének megadása
- \$: az utasítás elhelyezési számláló aktuális értéke
- DB (define byte): adatok elhelyezése a gépi kódba az elhelyezés számláló értéke szerinti helyre
- END: a fordítás befejezése
- További elemek:
 - Címkék: sor elején kezdődnek, kettősponttal zárulnak
 - Megjegyzések: pontosvesszőtől (";") az adott sor végéig

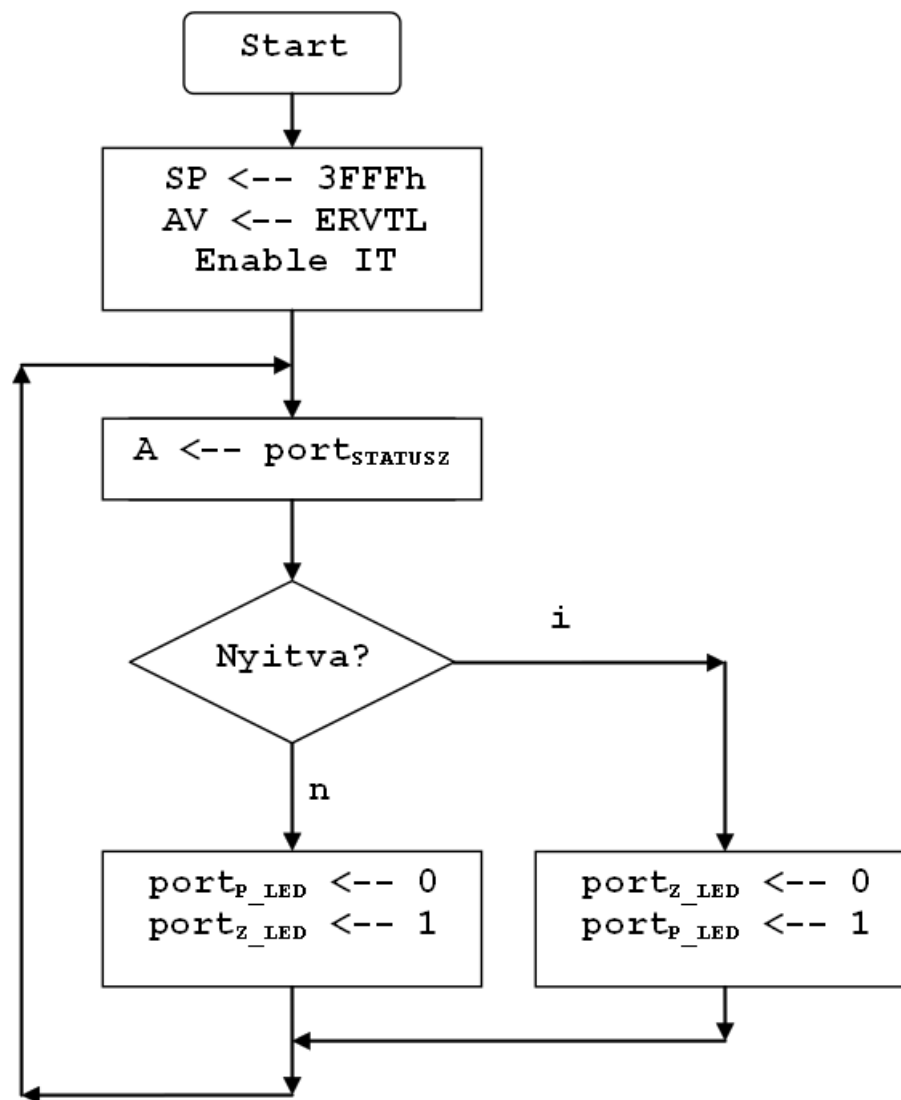

FOLYAMATÁBRÁK RAJZOLÁSA

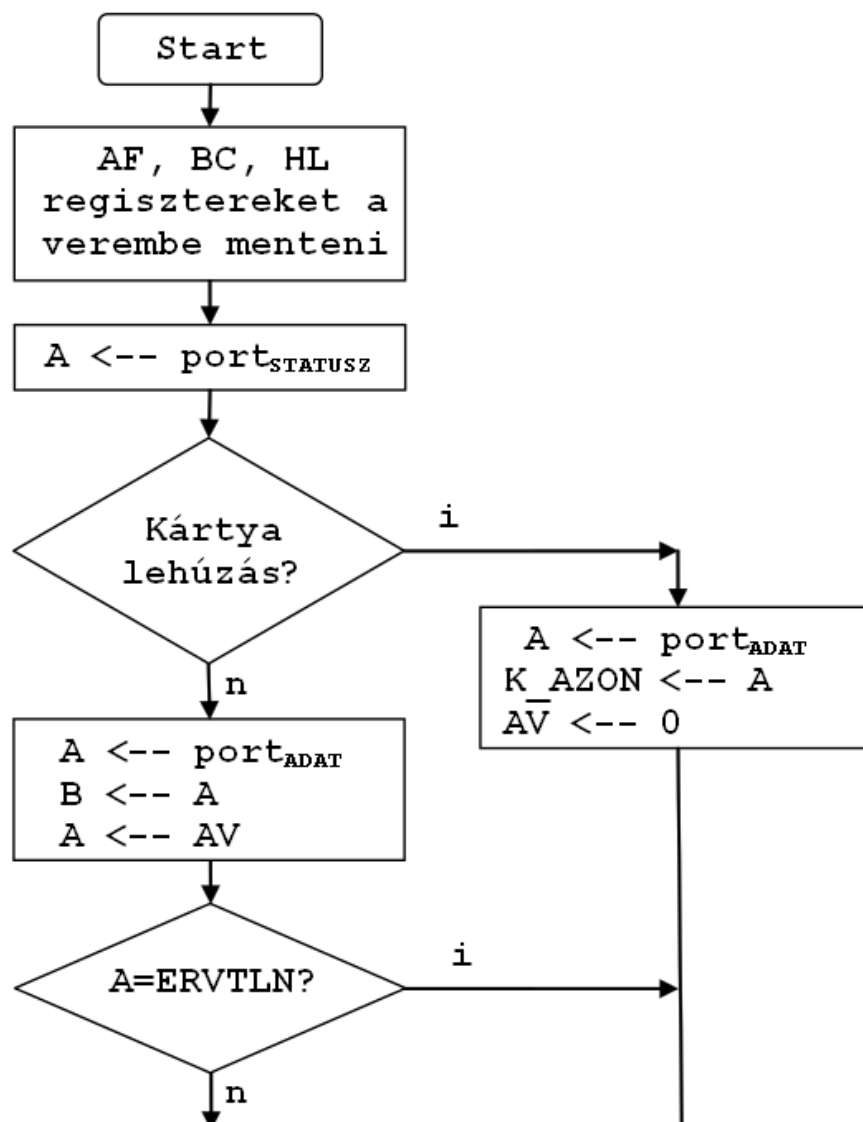
Miért és hogyan használjuk?

- Rövid, egyszerű assembly nyelvű programok (néhány sor) megírása előtt általában célszerű (és elegendő is) folyamatábrát készíteni.
- A folyamatábrába olyan lépéseket szoktunk írni, amit vagy közvetlenül egy gépi utasítással vagy legfeljebb 2-3 utasítással el tudunk végezni. Ezeket kifejezhetjük szavakkal, de még jobb, ha formálisan írjuk le őket (mert így egyértelmű); például az adatmozgatásokat regiszterekkel, memória/port címekkel és nyilakkal jelezzük:
 - $A \leftarrow (HL)$: Az A regiszterbe (akkumulátor) betöltjük a HL regiszterpár (értéke) által megcímzett memóriarekesz tartalmát.
 - $\text{port}_{5Bh} \leftarrow A$: Az akkumulátor értékét kiírjuk az 5Bh számú portra.
- A folyamatábra így természetesen processzorfüggő.

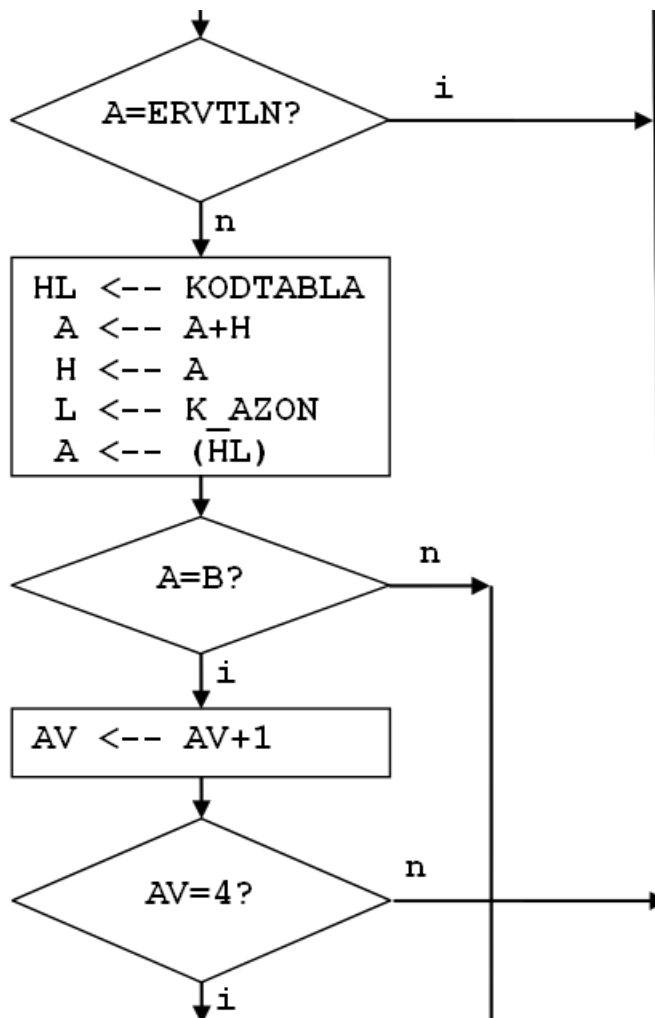
A főprogram folyamatábrája

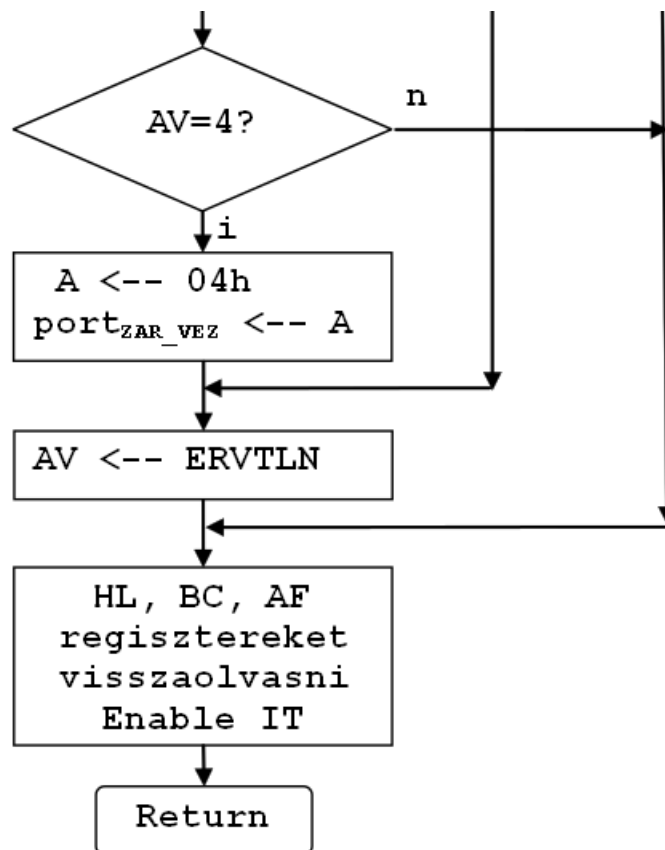
Az IT rutin folyamatábrája – 1

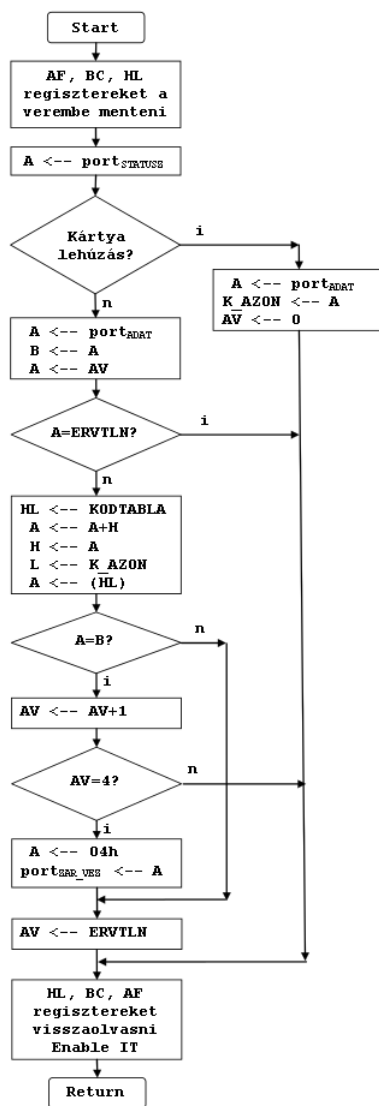
Az IT rutin folyamatábrája – 2

Az IT rutin folyamatábrája – 3

Az IT rutin folyamatábrája egyben

Assembly nyelvű program – 1

```
; hardver címek
Z_LED    EQU    1Ah          ; zöld LED portcíme
P_LED    EQU    1Bh          ; piros LED portcíme
STATUSZ  EQU    2Eh          ; periféria státusz reg. portcíme
ZAR_VEZ  EQU    2Eh          ; periféria zárvez. reg. portcíme
ADAT      EQU    2Fh          ; periféria adat reg. portcíme
;
; egyéb konstansok
HOSSZ    EQU    04           ; belépőkártyákhoz kódjának hossza
KLE      EQU    00000001b     ; maszk kártyalehúzás teszteléséhez
SZJ      EQU    00000010b     ; maszk számjegy teszteléséhez
ZARALL   EQU    00000100b     ; maszk a zár állapot kiolv.-hoz
NYISD    EQU    00000100b     ; a nyitás parancs kódja
ERVTLN   EQU    255          ; az érvénytelen állapot kódja
LAP_MER  EQU    100h          ; 256 byte (trükkhöz)
;
```

Assembly nyelvű program – 2

```
; változók címei
AV      EQU      2000h          ; állapotváltozót itt tároljuk
K_AZON  EQU      2001h          ; kártyaazonosítót itt tároljuk
; A kódtáblát majd a főprogram után az EPROM-ban helyezzük el...
;
; itt kezdődik a főprogram
      ORG      0000h          ; programkód elhelyezése a 0 címtől
      LD      SP,3FFFh        ; veremmutató beáll. a RAM tetejére
      LD      A,ERVTLN        ; az érvénytelen állapot kódja
      LD      (AV),A          ; állapotváltozó beállítása
      EI                      ; megszakítások engedélyezése
```

Assembly nyelvű program – 3

; most jön a program főciklusa

```
FOCIKL: IN      STATUSZ      ; periféria állapotának kiolvasása
          AND      ZARALL      ; zárállapot vizsgálata
          JNZ      NYITVA      ; ha a D2 bit 1-es volt: nyitva van
; ha nem ugrott el, akkor tudjuk, hogy zárva van!
          LD      A,0          ; kigyújtás
          OUT      P_LED      ; piros LED világítson
          LD      A,1          ; kioltás
          OUT      Z_LED      ; zöld LED ne világítson
          JMP      FOCIKL      ; végtelen ciklus
NYITVA: LD      A,0          ; kigyújtás
          OUT      Z_LED      ; zöld LED világítson
          LD      A,1          ; kioltás
          OUT      P_LED      ; piros LED ne világítson
          JMP      FOCIKL      ; végtelen ciklus
;
```

Assembly nyelvű program – 4

```
; A kódtáblát laphatárra helyezzük az alábbi apró trükkel:  
; (a fenti programkód rövidsége miatt az alábbi sor nyilván  
; "ORG 0100h"-val ekvivalens)  
        ORG      ($+LAP_MER-1) AND NOT (LAP_MER-1)  
KODTABLA: DB      1, 4, 5, 2, 3, 4, 7, 8, 8, 0, 2, 3, 6, 2, 4, 9  
        DB      4, 4, 3, 1, 7, 8, 0, 1, 3, 6, 4, 1, 4, 7, 6, 5  
        DB      ...  
; összesen 64 sor, soronként 16 értékkel,  
; azaz 64x16=1024=4x256 db számjegy  
;
```

Assembly nyelvű program – 5

```
; most jön a megszakítási rutin
    ORG      1000h                ; az IT rutin elhelyezése
; minden olyan regiszter értékét elmentjük, amit használni fogunk
    PUSH     AF                  ; az A regiszter és a flag-ek,
    PUSH     BC                  ; a BC regiszterpár,
    PUSH     HL                  ; a HL regiszterpár mentése
    IN       STATUSZ            ; mi volt a megszakítás oka?
    AND      KLE                 ; kártyalehúzás jött?
    JNZ      LEHUZ              ; igen
; biztos, hogy számjegy volt, nem mert kártyalehúzás!
    IN       ADAT                ; számjegy kiolvasása (IT törlése)
    LD       B,A                 ; a számjegy mentése
    LD       A,(AV)              ; állapotváltozó betöltése
    CMP      ERVTLN              ;
    JZ       IT_VEGE             ; ha érvénytelen, akkor kész
```


Assembly nyelvű program – 6

; az AV értéke szükségképpen a [0,HOSSZ-1] intervallumba esik!

; a várt számjegy a KODTABLA+LAP_MER*AV+K_AZON címen van:

```
LD      HL,KODTABLA      ; kódtábla kezdőcíme, (L=0!)
ADD     H                ; A:=A+H
LD      H,A              ; A KODTABLA-ban az (AV). lapon ...
LD      L,(K_AZON)       ; ... keressük a (K_AZON). értéket
LD      A,(HL)           ; a várt számjegy kiolvasása
CMP     B                ; B-ben van a beérkezett számjegy
JNZ     ROSSZJ           ; hibás a beütött számjegy
```

; a beütött számjegy helyes volt, ezért AV 1-gyel nő:

```
LD      A,(AV)
INC     A
LD      (AV),A
CMP     HOSSZ            ; elértük már a kódsorozat hosszát?
JNZ     IT_VEGE          ; még nem
```

Assembly nyelvű program – 7

```
; ha már elértük: nyitunk + AV:=ERVTLN
NYITAS: LD      A,NYISD      ; nyitás parancs kódja
        OUT     ZARVEZ      ; parancs kiadása
ROSSZJ: LD      A,ERVTLN     ; az új állapot: érvénytelen
        LD      (AV),A      ; állapot eltárolása
        JMP     IT_VEGE     ; ugrás az IT rutin végére
; kártyalehúzás feldolgozása
LEHUZ:  IN      ADAT        ; belépőkártya kódjának kiolvasása
        LD      (K_AZON),A  ; kártyakód eltárolása
        LD      A,0         ; ez lesz az új állapot
        LD      (AV),A      ; állapotváltozó beállítása
; a regisztereket fordított sorrendben kell visszatölteni!
IT_VEGE: POP     HL
        POP     BC
        POP     AF
        EI
; Az IT engedélyezésének hatása egy utasítást késik!
        RET          ; visszatérés az IT rutinból
        END         ; vége a fordításnak
```


Önálló hallgatói munka – 1

- A hallgatók önállóan gondolják végig, hogy miben különbözne a program, ha nem használnánk megszakítást, hanem helyette állapotolvasással kérdeznénk le, hogy történt-e kártyalehúzás, illetve érkezett-e számjegy!
- Módosítsák ennek megfelelően a programot önállóan!

FIGYELEM! Először mindenki készítse el a saját megoldását és csak utána nézze meg a tárgy jegyzetében szereplő minta megoldást!

Önálló hallgatói munka – 2

- Gondolkozzanak el önállóan az alábbi kérdéseken!
 1. A megszakításos és az állapotolvasásos megoldás közül melyiket biztosan nem lehet megvalósítani RAM nélkül? Miért?
 2. Hogyan tudná a másikat megvalósítani RAM nélkül? (Mit, hova helyezne el?)
 3. Hogyan módosítaná a programot, ha a KODTABLA nem illeszkedne laphatárra? (A kritikus számításhoz használjon 8 bites műveleteket, a mnemonikokat értelemszerűen állapítsa meg!)
 4. Hogyan módosulna a fenti számítás akkor, ha a KODTABLA (mint kétdimenziós tömb) indexeit felcserélnénk, azaz a 4db 256 bájt méretű tömb helyett 256 db 4 bájtos tömb lenne
 5. Hogyan valósíthatnánk meg a megalkotott állapotgráf szisztematikus lekódolását, és ez mekkora munkát jelentene!

■ BME-HIT CrySyS Security Challenge 2011

- A BME Híradástechnikai Tanszék CrySyS Adat- és Rendszerbiztonság laboratóriuma szervezésében műegyetemi tehetségkutató versenyt rendezünk, amire várjuk minden érdeklődő műegyetemi diák (BSc, MSc) jelentkezését.

A verseny szeptember 19-én kezdődik és november közepén ér véget, ez alatt több fordulóban fogjuk a feladatokat nyilvánosságra hozni, és azokat folyamatosan lehet megoldani. Az eredményhirdetésre november végén kerül sor ünnepélyes keretek között. A legjobbak értékes díjakban részesülnek és természetesen az sem utolsó dolog, hogy hírnévre lehet szert tenni a verseny során.

<https://sec2011.crysys.hu/>

A versenyre regisztrálni kell a fenti weboldalon. Regisztrációra már a verseny kezdete előtt, szeptember 12-től lehetőség lesz, és utána is folyamatosan lehet majd regisztrálni. Mindenkit buzdítunk, hogy minél előbb regisztráljon, hogy lássuk a várható létszám alakulását.

No expert left behind!

■ Távközlési Klub

- 2011. szeptember 22 (csütörtök) 18:00-20:00, IB017

„Mobil eLTERjedés: a 4. generációs mobil hálózatok virágkora?”

A klubnap házigazdája: Imre Sándor (BME-HIT)

A tervezett vitaindító előadók:

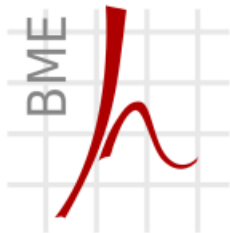
Döbrössy Gábor (Vodafone, műszaki vezérigazgató-helyettes)

Huszlicska József (Telenor, műszaki vezérigazgató-helyettes)

Tremmel János (Magyar Telekom, hálózatfejlesztési igazgató)

Kérdések?

KÖSZÖNÖM A FIGYELMET!

Híradástechnikai Tanszék

Dr. Lencse Gábor
tudományos főmunkatárs
BME Híradástechnikai Tanszék
lencse@hit.bme.hu

